

**Mál nr. 347/2015****M og****vátryggingafélagið V v. frítímaslysatryggingar fjölskyldutryggingar.****Maður slasast á ferðalagi. Skerðing bóta vegna aldurs þ. 14.5.2014.****Gögn.**

1. Málskot móttengið þ. 15.9.2015 ásamt fylgiskjölum 1-12
2. Bréf V dags.28.9.2015.
3. Bréf lögmanns M dags. 30.9.2015.
4. Bréf V dags. 5.10.2015.

**Málsatvik.**

M slasaðist á ferðalagi í Noregi og varð óvinnufær um tíma vegna slyssins. Ekki er ágreiningur um bótaskyldu eða niðurstöðu mats, þar sem M var metin til 15 stiga lækisfræðilegrar örorku og tímabundinnar missis starfsorku. Ágreiningurinn í málinu snýst um skerðingu á bótagreiðslum til M vegna aldurs hans. M sættir sig ekki við þá niðurstöðu og krefst þess að V greiði honum fullar bætur í samræmi við matsgerðina sem að ofan greinir á grundvelli þeirra fjárhæða sem tilgreindar eru í vátryggingarskírteini um tryggingu M og úrskurðað verði að óheimilt sé að skerða slysabætur vegna aldurs tjónþola bæði hvað varðar lækun örorkubóta vegna aldurs og afnám bóta vegna tímabundins missis starfsorku vegna aldurs. M byggir á því að líkamstjónið sem hann varð fyrir hafi orðið í svokölluðum vátryggingaratburði skv. g. lið 62. gr. og 63. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Afleiðingar slyssins falli undir II. hluta laganna, sem fjalli um persónutryggingar, en þar komi ekki fram heimild til að lækka bætur vegna aldurs eða útiloka þær alfarið. Þá segir M að tryggingarskírteinið sanni að samið hafi verið um gildissvið frítímaslysatryggingarinnar á þann veg að kærandi ætti rétt á fullum bótum skv. tryggingunni í samræmi við afleiðingar slyssins, ef hann yrði fyrir líkamstjóni sbr. 70. gr. laga um vátryggingarsamninga og hafi V verið óheimilt að semja sig undan tryggingunni eins og hún er tilgreind í vátryggingarskírteini. M byggir jafnframt á því að eina undanþáguákvæðin sem heimil séu skv. lögum um vátryggingarsamninga séu í XIII. kafla laganna og vísar sérstaklega til gr. 86-89 í lögunum, sbr. 63. gr. Þá vísar M einnig til greinargerðar með frumvarpi til laganna, einkum varðandi kafla XIII. og 61. gr. M segir málsástæður sínar byggja á lögmætisreglunni eða „lagaáskilnaðarreglunni“ og skýra lagaheimild þurfi til grundvallar hvers konar takmörkunum á réttindum manna. Þá byggir M á því að skilmálaákvæði vátryggingarsamnings séu ósanngjörn og V hafi ekki sinnt upplýsingaskyldu sinni með fullnægjandi hætti og vísar M sérstaklega til 36. gr. og 36. gr. a, b og c laga nr. 7/1936 lög um samningsgerð, umboð og ógilda löggjörninga, og segir að í tryggingarskírteini séu ekki upplýsingar um þau undanþáguákvæði sem V byggir á og því verði ekki séð að V uppfylli skilyrði 64. gr. laga nr. 30/2004. Þá verði einnig til þess að líta að mati M að skilmálaákvæðin sem V byggir á séu ósanngjörn og stríði auk þess gegn góðum viðskiptaháttum og því beri að víkja þeim til hliðar á grundvelli 36. gr. laga nr. 7/1936. Þá vísar M til meginreglna neytendaréttar og vísar í því sambandi til greinar 6.5. og fleiri lagagreina í greinargerð með frumvarpi til laga um vátryggingarsamninga. Þá segir M að tryggingin sem hann hafi haft hjá V hafi verið gölluð vara og gallinn hafi ekki komið í ljós fyrr en M hafi slasast og því megi hafa hliðsjón af 5. gr. laga nr. 57/2005 lög um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu. Þá byggir M á að V geti ekki hagað sér að eigin vild varðandi skilmála sem félagið semji sér til handa og vátryggingafélög beri ákveðna samfélagslega skyldu og beri að hafa hagsmuni hins vátryggða í heiðri. Þá vísar M til jafnræðisreglu laga um að allir skuli hafa sama rétt og réttarskerðing sem sú sem V beiti M falli undir 65. gr. stjórnarskrár nr. 33/1944, sbr. breytingu með 3. gr. l.nr. 97/1995 sbr. greinargerðina með téðri 3.gr. Þá segir M að aldur geti fallið undir ákveðið líkamlegt ástand. M byggir á að krafa sín sé varin af 65. gr. stjórnarskrárinnar og einnig 72. gr. hennar. Þá byggir M á því að krafa hans teljist til eignarréttinda sem njóti verndar 72. gr. stjórnarskrárinnar.

V segir að félagið hafi viðurkennt bótaskyldu og hafi M tekið við bótum með fyrirvara um lákkun vegna aldurs. V telur að vísa eigi málinu frá úrskurðarnefnd í váttryggingamálum sbr. 3. gr. samþykktu úrskurðarnefndarinnar þar sem ágreiningur í málinu snúist um fjárhæð bóta og V samþykki ekki að úrskurðarnefndin úrskurði um það í þessu máli. V mótmælir að öðru leyti öllum málsástæðum M. Þá tekur V fram að í váttryggingaskírteini sé vísað til skilmálanna sem gildi um váttrygginguna sbr. það sem segir í 70. gr. laga um váttryggingasamninga og hafi M átt að vera kunnugt um efni skilmálanna og þeirrar verndar sem M kaus að kaupa með umræddri tryggingu og vísar V í því sambandi til dóms Hæstaréttar í málinu 30/2004.

### **Álit.**

Ágreiningur í máli þessu varðar heimild V til að skerða bætur til M vegna aldurs. Ekki er fallist á það með V að ágreiningur í máli þessu snúist um fjárhæð bóta og því beri að vísa því frá úrskurðarnefnd í váttryggingarmálum á grundvelli 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina. Málið varðar túlkun á samningsskilmálum og ákvæðum laga um váttryggingarsamninga auk annarra málsástæðna sem lögmaður M vísar til varðandi þá kröfu M að ekki komi til skerðingar bóta vegna aldurs hans. Málið er því tekið til efnislegs úrskurðar.

Í váttryggingarskilmálum kemur fram með ótvíræðum hætti hvaða ákvæði gilda um skerðingu bóta vegna aldurs tjónþola. Þau ákvæði eru skýr. Ákvæði laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 koma ekki í veg fyrir að váttryggingafélög setji þeirri áhættu sem þau taka með váttryggingarsamningi ákveðin mörk í váttryggingarskilmálum. Skilmálar V hvað varðar skerðingu bóta vegna aldurs eru almenn og því ekki eðlisólík þeim sjónarmiðum sem lög um skaðabætur nr. 50/1993 byggja á sbr. 4. og 6. gr. laganna, svo dæmi sé tekið. Ekki er fallist á málsástæður, rök eða þau sjónarmið, sem M byggir á í málinu. Ekkert í lögum eða sjónarmiðum varðandi neytendarétt, stjórnarskrá eða annað sem lögmaður M vísar til kemur heldur í veg fyrir að V geti sett ákvæði eins og þau um skerðingu bóta, miðað við aldur, með þeim hætti sem fram kemur í váttryggingarskilmálum. M á því ekki rétt á frekari bótagreiðslum vegna slyssins sem hann varð fyrir 14.5.2014.

### **Niðurstaða.**

M á ekki rétt á frekari greiðslum frá V.

Reykjavík 20.10.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.